

USNESENÍ

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobkyně: **MOSTECKÁ BYTOVÁ, a. s.**, IČO 25438832
se sídlem J. Skupy 2522, 434 01 Most
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Kindlem
se sídlem Blatenská 3218/83, 430 01 Chomutov

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Zuzanou Juppovou
se sídlem Slovenského národního povstání 2654/26, 434 01 Most

o žalobě žalovaného pro zmatečnost proti rozsudku Okresního soudu v Mostě, ze dne 29.5.2013, č.j.: 22 C 48/2012-37,

takto:

- I. Žaloba pro zmatečnost podaná panem žalovaným proti rozsudku zdejšího soudu č. j. 22 C 48/2012-37, ze dne 29. 5. 2013, se zamítá v celém rozsahu.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
- III. Stát – Česká republika – Okresní soud v Mostě nemá právo na náhradu nákladů řízení státu vůči žalobkyni ani vůči žalovanému.
- IV. Povinnost k zaplacení soudního poplatku státu – České republice – Okresnímu soudu v Mostě – se žalobkyni nestanoví.
- V. O odměně ustanovené zástupkyně žalovaného bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

Odůvodnění:

1. Žalobou pro zmatečnost napadl žalovaný rozsudek zdejšího soudu č.j.: 22 C 48/2012-37, ze dne 29.5.2013, který je v právní moci od 22.7.2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Uvedl, že se jedná o rozsudek soudu prvního stupně, jímž bylo rozhodnuto o částce ve výši 9 621 Kč s příslušenstvím, tedy o částce nižší než 10 000 Kč, takže podle ust. § 202 odst. 2 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), není proti takovému rozhodnutí soudu prvního stupně ze zákona přípustné odvolání.

2. Zmatečnost napadeného rozhodnutí žalovaný spatřoval jednak v tom, že mu měla být tvrzeným nesprávným postupem soudu před vydáním napadeného rozhodnutí odňata možnost jednat před soudem, zejména pak možnost zúčastnit se osobně ústního jednání dne 29.5.2013 a realizovat tam jako účastník řízení svoje procesní práva. Uvedl, že dle jeho názoru nesprávný postup soudu spočíval v tom, že ho soud k jednání dne 29.5.2013 řádně nepředvolal a řádně mu nedoručil předvolání k tomuto jednání, protože mu doručoval na adresu [redacted] na které již tehdy žalovaný nebyl přihlášen administrativně k pobytu a ani se tam fakticky fyzicky nezdržoval. Dále uvedl, že další doručení předvolání k jednání

bylo sice vedeno na jeho tehdejší správnou adresu bydliště, tj. [REDAKCE], že se ale jednalo o obyčejné doručení obálkou typu III, která se však nedostala do jeho dispozice. Z tohoto důvodu se on o jednání nařízeném na den 29.5.2013 ve 13:00 hodin do j.s. č.dv. 1/2 podlaží nedozvěděl a proto se k němu nemohl osobně dostavit. Poukazoval na to, že toto by se nestalo, kdyby mu soud předvolání k jednání na den 29.5.2013 doručil do vlastních rukou obálkou typu I na adresu [REDAKCE]. To se však nestalo. Soud ve věci dne 29.5.2013 jednal v nepřítomnosti žalovaného a vydal rozsudek, proti němuž není odvolání podle ust. § 202 odst. 2 o.s.ř. přípustné. V popsaném postupu soudu proto žalovaný spatřuje důvod zmatečnosti podle ust. § 229 odst. 3 o.s.ř.

3. Jako další důvod zmatečnosti žalovaný označil skutečnost, že při rozhodování o nároku žalobkyně na zaplacení částky 9 621 Kč s příslušenstvím soud nezkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, ač tak má činit z úřední povinnosti, protože nevzal v úvahu, že zaplacení částky 9 621 Kč s příslušenstvím se žalobkyně vůči žalovanému již domáhala dříve, a to v rámci řízení, které proti žalovanému tato vedla o zaplacení částky v celkové výši 76 707 Kč s přísl. pod sp.zn.: 22 C 4/2010. Poukazoval na skutečnost, že částka 9 621 Kč s příslušenstvím byla žalobkyní zahrnuta do částky 30 157 Kč, o kterou vzala žalobkyně žalobu ve věci sp.zn.: 22 C 4/2010 částečně zpět z důvodu obavy z důkazní nouze. V rozsahu částky 30 157 Kč pak bylo řízení sp.zn.: 22 C 4/2010 částečně zastaveno, jak je zřejmé z výroku sub. III rozsudku zdejšího soudu č.j.: 22 C 4/2010-107, vydaného dne 27.3.2013., zejména pak z odůvodnění tohoto výroku. Žalovaný uvedl, že v tom on spatřuje důvod zmatečnosti uvedený v ust. § 229 odst. 2 písm. b) o.s.ř., protože podle jeho názoru soud pominul, že v téže věci již bylo dříve pravomocně rozhodnuto, a to právě zmíněným rozsudkem č.j.: 22 C 4/2010-107, ze dne 27.3.2013, a to ve výroku pod bodem III, který je v právní moci od 12.7.2013.

4. Žalobou pro zmatečnost se žalovaný domáhal, aby soud se zřetelem k výše uvedeným důvodům zmatečnosti napadené rozhodnutí – tzn. rozsudek č.j.: 22 C 48/2012-37, ze dne 29.5.2013 - v celém rozsahu zrušil a aby pak věc znovu projednal a rozhodl. Na tomto návrhu žalovaný setrval i po seznámení se stanoviskem žalobkyně k žalobě pro zmatečnost, když tato tvrdila neexistenci jím označených důvodů zmatečnosti a žádala, aby soud žalobu pro zmatečnost jako nedůvodnou zamítl v celém rozsahu.

5. Žalobkyně před soudem při jednání dne 8.1.2020 odkázala na svoje písemné stanovisko učiněné podáním ze dne 21.9.2015, založeným na č.l.: 92 až 95, a uvedla, že na tomto stanovisku trvá i po seznámení s doplňujícím podáním žalovaného ze dne 29.4.2016. Navrhovala, aby soud žalobu pro zmatečnost zamítl, protože žalovaným uváděné důvody zmatečnosti neexistují.

6. Soud nejprve zkoumal, zda žaloba pro zmatečnost byla podána včas a zda má předepsané obsahové náležitosti. Vycházel přitom z obsahu spisu sp.zn.: 22 C 48/2012., ze kterého zjistil, že napadené rozhodnutí, tj. rozsudek č.j.: 22 C 48/2012-37, vydaný dne 29.5.2013, je v právní moci od 22.7.2013, že žalovanému byl tento rozsudek doručen do vlastních rukou obálkou typu I na adresu: [REDAKCE], dne 22.7.2013, a to tak, že žalovaný zásilku také osobně fyzicky převzal. (viz doklad o doručení připojený na č.l.: 37). Žalobu pro zmatečnost žalovaný podal dne 17.9.2013, tedy ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí, jak je stanoveno v ust. § 234 odst. 1 občanského soudního řádu. Jedná se proto o žalobu podanou včas a osobou k tomu oprávněnou. K odstranění chybějících obsahových náležitostí žaloby pro zmatečnost byl žalovaný vyzván usnesením č.j.: 22 C 48/2012-44, ze dne 14.3.2014, které mu bylo doručeno do vlastních rukou obálkou typu I dne 28.3.2014 (viz doklad o doručení připojený na č.l.: 47). Vytčené vady žaloby pro zmatečnost žalovaný odstranil postupně podáním ze dne 7.4.2014, doručeným soudu dne 9.4.2014, založeným na č.l.: 50, ve kterém současně požádal o osvobození od soudních poplatků z důvodu nepříznivých příjmových a majetkových poměrů. Usnesením č.j.: 22 C 48/2012-75, vydaným dne 18.12.2014, bylo žalovanému přiznáno plné osvobození od soudních poplatků podle ust. § 138 odst. 1 občanského soudního řádu. Usnesením č.j.: 22 C 48/2012-101, vydaným dne 3.11.2015, bylo rozhodnuto o žádosti žalovaného o ustanovení zástupce podle ust. § 30 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu tak, že mu byla ustanovena zástupcem advokátka paní JUDr. Zuzana Juppová. Jejím prostřednictvím pak žalovaný doplnil žalobu pro zmatečnost ještě podáním ze dne 29.4.2016, které bylo soudu doručeno dne 29.4.2016 (viz č.l.: 117-118). Při doplnění žaloby pro zmatečnost žalovaný respektoval ust. § 232 odst. 2 občanského soudního řádu, ve kterém je stanoveno, že rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, a důvod žaloby (důvod obnovy řízení nebo zmatečnosti) mohou být měněny jen v průběhu trvání lhůt k žalobě, což je v daném případě ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného

rozhodnutí žalovanému. To žalovaný respektoval a jím uvedené důvody zmatečnosti tento ve svých doplňujících podáních neměnil. Soud tak dospěl k závěru, že žaloba pro zmatečnost byla podána včas a že má po provedeném doplnění obsahové náležitosti v souladu s ust. § 232 odst. 1 občanského soudního řádu.

7. Důsledně uvedenému závěru se proto soud dále zabýval tím, zda je v daném případě žaloba pro zmatečnost přípustná, tedy zda existují žalovaným uváděné důvody zmatečnosti, pro které by měl být napadený rozsudek č.j.: 22 C 48/2012-37, ze dne 29.5.2013, zrušen. Se zřetelem k ust. § 235d) věta první občanského soudního řádu mohl soud v daném případě žalobu pro zmatečnost projednat jen v mezích, v nichž se žalovaný domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.

8. Z ust. § 229 odst. 3 občanského soudního řádu vyplývá, že žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek soudu prvního stupně, proti němuž není odvolání přípustné podle § 202 odst. 2, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem. Tohoto důvodu zmatečnosti, se žalovaný v podané žalobě dovolával.

9. K tomu soud učinil ze spisu sp.zn.: 22 C 48/2012 z listiny na č.l.: 29 zjištění, že dne 7.3.2013 bylo nařízeno jednání na den 17.4.2013 ve 13:00 hodin do j.s.č. dv. 1/II.podlaží a že k tomuto jednání byl právní zástupce žalobkyně předvolán vzorem č. 28 o.s.ř., což bylo tehdy předvolání zástupce k prvnímu jednání ve věcech, v nichž mohlo být jednáno bez přítomnosti účastníků, jestliže předvolání platilo též pro zastupovaného účastníka. Dále zjistil, že žalovaný byl k tomuto jednání předvolán vzorem č. 18 o.s.ř., což bylo tehdy předvolání žalovaného k prvnímu jednání s upozorněním na možnost vydání rozsudku pro zmeškání ve věcech, v nichž může být jednáno i v nepřítomnosti účastníků. V případě žalovaného byl dán pokyn, aby mu bylo předvolání doručeno do vlastních rukou obálkou typu I na adresu na č.l.: 25, tj. [REDACTED], kterou žalovaný uvedl v odporu proti platebnímu rozkazu ze dne 8.6.2012. Z vrácené obálky – závady v doručení – založené na č.l.: 30, bylo zjištěno, že doručující pošta obálku s předvoláním soudu vrátila dne 3.4.2013 s prohlášením, že adresát nebyl na adrese - [REDACTED] - zastížen, že zásilka byla uložena na poště po dobu deseti dnů po zanechání výzvy v místě doručení a že po uplynutí této úložní doby se zásilka vrací zpět soudu jako odesílateli z důvodu, že adresát nemá v místě doručení schránku, do které by doručovatel mohl zásilku vložit. Z listiny na č.l.: 29 dále soud učinil zjištění, že ještě před vrácením závady v doručení žalovanému na č.l.: 30, soud dne 28.3.2013 odročil jednání nařízené na den 17.4.2013 na 29.5.2013 ve 13:00 hodin do j.s.č.dv. 1/II.podlaží a že soudce dal pokyn, aby o odročení jednání byl zástupce žalobkyně a žalovaný vyrozuměn vzorem č. 50 o.s.ř., což bylo tehdy „vyrozumění o odročení nebo odvolání jednání“, že bylo referováno doručení do datové schránky a v případě absence datové schránky mělo být doručeno poštou obálkou typu III. U žalovaného je poznamenáno, že neměl datovou schránku. Vyrozumění o odročení jednání bylo kanceláří vypraveno dne 3.4.2013. Z obálky založené na č.l.: 31 bylo zjištěno, že se jedná o závadu v doručení žalovanému, že v této obálce typ III bylo žalovanému odesláno vyrozumění vz.č. 50 o.s.ř. o odročení jednání ze dne 17.4.2013 na den 29.5.2013 na adresu: [REDACTED]. Z prohlášení doručujícího orgánu na obálce bylo zjištěno, že dne 8.4.2013 pošta zásilku soudu vrátila s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese neznámý a že tam nemá schránku, do které by bylo možné písemnost vložit. Z listiny na č.l.: 32 bylo zjištěno, že dne 10.4.2013 zjišťoval vyšší soudní úředník s ohledem na obsah závady v doručení žalovanému na č.l.: 31 adresu bydliště žalovaného a jeho lustraci v centrální evidenci obyvatel zjistil, že žalovaný má od 14.1.2013 bydliště na adrese [REDACTED]. Dále bylo z listiny na č.l.: 32 zjištěno, že vyšší soudní úředník dal dne 16.4.2013 kanceláři pokyn, aby odeslala obsah obálky na č.l.: 31 - tzn. vz.č. 50 vyrozumění o odročení jednání ze dne 17.4.2013 na den 29.5.2013 – žalovanému na adresu na č.l.: 32 - tj. [REDACTED] – a aby doručení bylo provedeno obálkou typu III. Pokyn kancelář vypravila dne 17.4.2013. Z doručeníky připojené na č.l.: 29 bylo zjištěno, že písemnost – vz.č. 50 o.s.ř. „vyrozumění o odročení jednání ze dne 17.4.2013 na den 29.5.2013“ – poštovní doručovatelka vložila dne 23.4.2013 v 11 hodin 20 minut do schránky adresáta jménem [REDACTED], protože adresát nebyl v místě doručení zastížen. Doručeníku typ III opatřenou kulatým razítkem doručující pošty s datem 23.4.2013 a podpisem doručovatelky pak pošta vrátila odesílateli, tedy Okresnímu soudu v Mostě. K tomuto důkazu však žalovaný uvedl, že žádnou zásilku ve schránce nenalezl, protože se do jeho dispozice nedostala. S fikcí doručení proto nesouhlasil. Z protokolu o jednání konaného u Okresního soudu v Mostě dne 29.5.2013

v době od 13:00 hodin do 13:30 hodin bylo zjištěno, že žalovaný se k tomuto jednání neodstavil, neměl žádného zástupce, že soud měl doručení na straně žalovaného za vykázané. Z protokolu o jednání dále vyplývá, že soud jednal v nepřítomnosti žalovaného, provedl listinné důkazy a na základě zjištění z nich učiněných dospěl k závěru, že žaloba je důvodná v celém rozsahu, což je zřejmé z vyhlášeného výroku napadeného rozsudku pod bodem I a II, ve kterém soud žalovanému uložil částku 9 621 Kč s požadovaným úrokem z prodlení žalobkyni zaplatit včetně náhrady nákladů řízení ve výši 7 534 Kč. Ze záhlaví napadeného rozsudku a z jeho odůvodnění bylo zjištěno, že se nejedná o rozsudek pro zmeškání, který by byl vydán podle ust. § 153b) odst. 1 občanského soudního řádu.

10. Z ust. § 115 odst. 1 občanského soudního řádu vyplývá, že nestanoví-li zákon jinak, nařídí předseda senátu k projednání věci samé jednání, k němuž předvolá účastníky a všechny, jejichž přítomnosti je třeba. Podle ust. § 115 odst. 2 občanského soudního řádu předvolání musí být účastníkům doručeno tak, aby měli dostatek času k přípravě, zpravidla nejméně 10 dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, pokud nepředcházelo přípravné jednání. Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost účastnit se jednání je jedním ze základních procesních oprávnění účastníka řízení, které mu umožňuje případné aktivní uplatnění dalších jeho procesních práv a povinností přímo při jednání soudu. Nejedná se však o oprávnění bezbřehé. Podle ust. § 101 odst. 3 občanského soudního řádu totiž soud může věc projednat a rozhodnout i v nepřítomnosti účastníka. Musí však být splněny zákonné předpoklady pro takový postup. To znamená, že účastník musí být k jednání řádně a včas předvolán (srov. § 115 o.s.ř.), že účastník se k jednání nedostavil a včas soud nepožádal z důležitého důvodu o odročení jednání. V takovém případě může soud věc projednat a rozhodnout i v nepřítomnosti takového účastníka; přitom vychází z obsahu spisu a z provedených důkazů. Z protokolu o jednání konaného dne 29.5.2013 vyplývá, že soud postupoval podle ust. § 101 odst. 3 občanského soudního řádu a že věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalovaného, který byl k tomuto jednání včas písemně předvolán a k jednání se bez udání důvodu nedostavil, ani včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení jednání. Soud vycházel z fikce doručení předvolání k jednání žalovanému. (viz protokol o jednání na č.l.: 34-35, doručenka připojená na č.l.: 29 a referáty o nařízení jednání na 17.4.2013 a o odročení tohoto jednání na 29.5.2013 na č.l.: 29).

11. Žalovanému soud předvolal k jednání nařízenému na 29.5.2013 ve 13:00 hodin do j.s.č.dv. 1/II.podlaží vzorem č. 50 o.s.ř., tj. vyrozumění o odročení jednání původně nařízeného na 17.4.2013 na den 29.5.2013 ve 13:00 hodin do j.s.č.dv.1/II.podlaží (dále jen „vyrozumění“), přičemž toto „vyrozumění“ žalovanému doručoval prostřednictvím České pošty, s.p. jako doručujícího orgánu dvakrát. Poprvé na adresu: [redacted] (viz č.l.: 31). Po zjištění, že žalovaný už na této adrese nebydlí, bylo žalovanému odesláno „vyrozumění“ na jeho tehdejší správnou adresu bydliště, tj. [redacted], a to poštou obálkou typu III s doručenkou. (viz č.l.: 29, č.l.: 31 a č.l.: 32). Žalovanému bylo podruhé „vyrozumění“ doručeno na adresu pro doručování, protože mu bylo doručeno na adresu jeho tehdejšího bydliště [redacted], tedy v souladu s ust. § 46a) odst. 1 občanského soudního řádu. Podle ust. § 49 odst. 1 o.s.ř. se do vlastních rukou doručují písemnosti, o nichž to stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud. U předvolání k jednání povinnost jeho doručení do vlastních rukou obecně stanovena občanským soudním řádem není. Výjimkou je pouze podle ust. § 153b) odst. 1 o.s.ř. doručení předvolání žalovanému k prvnímu jednání s upozorněním na možnost vydání rozsudku pro zmeškání ve věcech, v nichž může být jednáno bez přítomnosti účastníků, které musí být žalovanému doručeno ze zákona do vlastních rukou, tedy postupem podle ust. § 49 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 o.s.ř., který předpokládal v případě doručení prostřednictvím pošty jako doručujícího orgánu doručení obálkou typu I s doručenkou. Žalovaný neměl datovou schránku. Soud proto nepochybil, když mu v souladu s ust. § 45 odst. 3 písm. a) o.s.ř. nařídil doručit „vyrozumění“ prostřednictvím doručujícího orgánu – České pošty, s.p. Soud nevydal dne 29.5.2013 rozsudek pro zmeškání podle ust. § 153b) odst. 1 o.s.ř. Nepostupoval proto v rozporu s ust. § 49 odst. 1 o.s.ř., když nařídil, aby „vyrozumění“ bylo žalovanému doručeno obvykle, tj. postupem podle ust. § 50 o.s.ř. na adresu jeho bydliště na č.l.: 32, tj. [redacted], na které tehdy žalovaný bydlel. Z obsahu doručanky připojené na č.l.: 29 vyplývá, že doručující orgán - Česká pošta s.p. - postupoval při doručování „vyrozumění“ žalovanému dne 23.4.2013 v souladu s ust. § 50 odst. 1 o.s.ř., když žalovaného jako adresáta písemnosti v místě doručení nezastihl a vhodil mu proto písemnost do schránky pro příjem pošty, čímž se písemnost považuje za doručenu vhozením do schránky, přičemž datum vhozu vyznačil doručující orgán na doručence a na písemnosti a doručenku takto opatřenou soudu vrátil. Argumentaci žalovaného, že „vyrozumění“ mu nebylo doručeno ani fiktivně podle ust. § 50 odst. 1 o.s.ř., soud s ohledem na zjištění, která učinil a která vyhodnotil dle již zmíněných

ustanovení občanského soudního řádu, považoval za účelovou, protože žalovaný neuvedl žádné okolnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na to, že k fiktivnímu doručení „vyrozumění“ o jednání nařízeném na 29.5.2013 by dne 23.4.2013 vhozením písemnosti do jeho schránky nedošlo. Omezil se pouze na tvrzení, že písemnost se do jeho dispozice nedostala. Nepoukazoval na chybujícího poštovního doručovatele, ani na vybírání obsahu schránek nepovolanými osobami, či na fyzické poškození schránky apod., které by soud mohl ověřit. Takto soud dospěl k závěru, že projednáním a rozhodnutím ve věci dne 29.5.2013 v nepřítomnosti žalovaného, Okresní soud v Mostě nepostupoval v rozporu s ust. § 101 odst. 3 občanského soudního řádu, protože o tomto jednání žalovaného včas a řádně vyrozuměl, a to vyrozuměním vzor č. 50 o.s.ř. o odročení jednání ze 17.4.2013 na 29.5.2013 ve 13:00 hod. do j.s.č.dv. 1/II.podlaží, když toto „vyrozumění“ také žalovanému řádně doručil postupem podle ust. § 50 odst. 1 o.s.ř. na jeho tehdejší doručovací adresu – tj. [REDACTED] - a když z obsahu doručky připojené na č.l.: 29 vyplývá, že doručující orgán při doručení postupoval v souladu s ust. § 50 odst. 1 o.s.ř. a písemnost žalovanému dne 23.4.2013 doručil jejím vhozením do jeho poštovní schránky, což také na doručení vyznačil a opatřil svým podpisem a razítkem. Žalovaný neuvedl žádné indicie, z nichž by bylo možno usuzovat na vadu v doručení či na ztrátu písemnosti ze schránky. V daném případě, kdy soud nevydal rozsudek pro zmeškání, nebylo doručení „vyrozumění“ do vlastních rukou, tedy postupem podle ust. § 49 odst. 1 ve spojení s ust. § 153b) odst. 1 o.s.ř. ze zákona povinné a soud sám takový způsob doručení nenařídil. Existence důvodu zmatečnosti napadeného rozhodnutí podle ust. § 229 odst. 3 občanského soudního řádu zjištěna nebyla, nebylo proto možné z tohoto důvodu napadený rozsudek podle ust. § 235e odst. 2 občanského soudního řádu zrušit.

12.Dále se soud zabýval tím, zda je dán důvod zmatečnosti podle ust. § 229 odst. 2 písm.b) o.s.ř. K tomu provedl důkaz spisem Okresního soudu v Mostě sp.zn.: 22 C 4/2010. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě č.j.: 22 C 4/2010-107, ze dne 27.3.2013, konkrétně z výroku pod bodem III zjistil, že žalobkyně vzala žalobu, kterou se domáhala původně zaplacení částky 76 707 Kč s přísl., částečně zpět v rozsahu částky 30 157 Kč, o kterou bylo také řízení částečně zastaveno. Výrok pod bodem III nabyt právní moci dne 12.7.2013. Žalovaný tvrdil, že do částky 30 157 Kč byla zahrnuta také částka 9 621 Kč, kterou pak znovu vůči němu žalobkyně uplatnila k zaplacení v řízení vedeném pod sp.zn.: 22 C 48/2012, že je zde proto dána překážka věci pravomocně rozhodnuté. Výrok pod bodem III rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 27.3.2013, č.j.: 22 C 4/2010-107, má povahu usnesení o zastavení řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby podle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. Nejedná se tedy o výrok, kterým by bylo pravomocně rozhodnuto ve věci samé a který by pro případnou další žalobu znamenal podle ust. § 159a) odst. 4 o.s.ř. překážku věci pravomocně rozhodnuté, ke které by soud musel přihlížet jako k nedostatku podmínky řízení podle ust. § 103 o.s.ř. z úřední povinnosti. Soud proto dospěl k závěru, že nebyla zjištěna existence důvodu zmatečnosti napadeného rozhodnutí - tedy rozsudku č.j.: 22 C 48/2012-37, ze dne 29.5.2013 – ani podle ust. § 229 odst. 2 písm. b) o.s.ř., protože před vydáním napadeného rozsudku, nebylo v žádném jiném řízení o nároku žalobkyně na zaplacení částky 9 621 Kč uplatněné vůči žalovanému v řízení pod sp.zn.: 22 C 48/2012 už pravomocně rozhodnuto jiným rozsudkem, případně platebním rozkazem či usnesením o schválení smíru, aby tak nastala překážka věci pravomocně rozhodnuté podle ust. § 159a) odst. 4 o.s.ř.

13.Podle ust. § 235e) odst. 2 občanského soudního řádu soud žalobu pro zmatečnost buď usnesením zamítne nebo napadené rozhodnutí zruší. V daném případě nebyla existence ani jednoho z tvrzených důvodů zmatečnosti, jak je již výše uvedeno, zjištěna. Důsledně tomu napadený rozsudek Okresního soudu v Mostě č.j.: 22 C 48/2012-37, ze dne 29.5.2013, netrpí zmatečností vadou ve smyslu ust. § 229 odst. 3 o.s.ř., ani zmatečností vadou podle ust. § 229 odst. 2 písm. b) o.s.ř. O žalobě žalovaného pro zmatečnost bylo jako o nedůvodné proto rozhodnuto tak, že byla v celém rozsahu zamítnuta. (viz výrok sub. I).

14.Vydáním tohoto usnesení se řízení o žalobě žalovaného pro zmatečnost končí. Bylo proto s poukazem na ust. § 151 ve spojení s ust. § 235a) odst. 2 o.s.ř. rozhodnuto též o náhradě nákladů řízení o žalobě pro zmatečnost, a to za situace, kdy plný úspěch měla v tomto řízení žalobkyně, která by důsledně tomu měla podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na plnou náhradu nákladů řízení o žalobě pro zmatečnost. Žalobkyně

žádala zaplatit na nákladech řízení o žalobě pro zmatečnost odměnu za právní zastoupení advokátem před soudem prvního stupně. Výše této odměny by podle ust. § 7 ve spojení s ust. § 8 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb., tj. vyhláška o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „vyhl.č. 177/96 Sb.“) činila částku 1 500 Kč za jeden úkon právní služby. V daném případě poskytl právní zástupce žalobkyni tři úkony právní služby po 1 500 Kč (tj. příprava a převzetí zastoupení vyjádření k žalobě pro zmatečnost a účast zástupce na jednání dne 8.1.2020), za což by mu měla náležet odměna ve výši 4 500 Kč. K této odměně by zástupci žalobkyně náležely podle ust. § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/96 Sb. tři paušální náhrady po 300 Kč. Právní zástupce žalobkyně osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Podle ust. § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. má proto právo na náhradu za 21 % daň z přidané hodnoty z částky 5 400 Kč, což je částka 1 134 Kč. Celkem by tedy dle tohoto propočtu činila odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem částku ve výši 6 534 Kč. Žalovaný, který v řízení zcela podlehl, by tedy měl zaplatit žalobkyni k rukám jeho právního zástupce na nákladech řízení celkem částku 6 534 Kč. Žalovaný soud požádal, aby pro případ, že nebude mít ve věci úspěch, soud přihlédl při rozhodování o náhradě nákladů řízení k jeho nepříznivému zdravotnímu, který mu dlouhodobě neumožňuje vykonávat pracovní činnost. Žalovaný nesplňuje předpoklady pro přiznání starobního či jiného důchodu. Po stránce existenční je nadále odkázán na dávky hmotné nouze na hranici životního minima od úřadu práce. Je osobu nadále nemajetnou. Přičemž v důsledku zhoršení jeho zdravotního stavu se jeho životní náklady zvýšily o poplatky za léky a v důsledku odkázanosti na pomoc jiné osoby v některých životních úkonech. Z ust. § 150 o.s.ř. vyplývá, že jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. V daném případě soud žalovanému přiznal z důvodu jeho nepříznivých příjmových a majetkových poměrů osvobození od soudních poplatků v celém rozsahu a ustanovil mu zástupce podle ust. § 30 odst. 1 a 2 o.s.ř. Při vydání tohoto rozhodnutí zjistil, že v mezidobí nedošlo ke zlepšení příjmových a majetkových poměrů žalovaného. Důkazem o tom, je zhoršení jeho celkového zdravotního stavu, pro který je neschopný výkonu pracovní činnosti, aniž by splnil předpoklady pro přiznání některého z důchodů. Protože měsíční příjem žalovaného představují dávky hmotné nouze na hranici životního minima a soudu je z jeho rozhodovací praxe známo, že se jedná o částku nižší, než je suma 6 534 Kč, kterou žalobkyně uplatnila na náhradě nákladů řízení, dospěl soud k závěru, že z důvodu přetrvávajících nepříznivých příjmových a majetkových poměrů žalovaného a s ohledem na jeho zhoršený zdravotní stav, tomuto s poukazem na ust. § 150 o.s.ř. výjimečně povinnost k náhradě nákladů řízení žalobkyni neuložil. (viz výrok sub. II).

15.Vzhledem k tomu, že v daném případě vzniknou státu - České republice – Okresnímu soudu v Mostě – náklady vynaložené na odměnu ustanovené zástupkyně žalovaného, musel soud rozhodnout podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. také o tom, zda a proti kterému z účastníků a v jaké výši má stát právo na náhradu nákladů řízení, které mu vyplacením odměny ustanovené zástupkyni žalovaného vzniknou. Podle výsledku řízení nevzniklo státu právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni, která v řízení uspěla v celém rozsahu. Z tohoto důvodu soud žalobkyni povinnost k náhradě nákladů státu neuložil. Podle výsledku řízení by měl hradit náklady státu žalovaný, který v řízení zcela podlehl. Žalovaný však nadále splňuje předpoklady pro plné osvobození od soudních poplatků. Z tohoto důvodu nebyla ani žalovanému uložena povinnost k náhradě nákladů státu (viz výrok sub. III).

16.Žalovaný byl od povinnosti k zaplacení soudního poplatku z žaloby pro zmatečnost osvobozen v celém rozsahu. S ohledem na výsledek řízení nepřechází podle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb. , tj. zákon o soudních poplatcích, povinnost k zaplacení soudního poplatku na žalobkyni. Důsledně tomu bylo rozhodnuto, že povinnost k zaplacení soudního poplatku státu se žalobkyni nestanoví. (viz výrok sub. IV).

17.Podle ust. § 140 odst. 2 o.s.ř. rozhodne o odměně ustanovené zástupkyně žalovaného advokátky paní JUDr. Zuzany Juppové Okresní soud v Mostě samostatným rozhodnutím s tím, že její odměna bude hrazena z finančních prostředků státu. (viz výrok sub. V).

18.Tolik odůvodnění rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Most 8. ledna 2020

JUDr. Marie Švecová v. r.
samosoudkyně